

Het gehoorapparaat

Mijn vader is een boom van een man,
een boom in de tuin, een dove boom.

Wanneer hij naar de tuin gaat,
laat mijn vader zijn gehoorapparaat thuis.

Tegen de mensen die vanaf de weg
een praatje met hem willen maken,
gebaart hij: ik-heb-niks-in-mijn oor....
O ja ..nou, ze begrijpen het, ze lopen door.

Alleen ik kan hem bereiken.
Ik tik aan zijn been, ik klim in de boom omhoog.
Buiten adem kom ik bij zijn oor aan
-Ja?
-U moet koomen, moeder zegt: aan taafel!
Daar is de boom als de kippen bij:
Een paar reuzenstappen, handen wassen, zitten we aan tafel.

Elke morgen trekt mijn vader zijn pak aan,
daarna zijn zwarte schoenen en daarna
zijn gehoorapparaat.
Ineens gaat zijn blik open,
ineens is hij er klaar voor.
Ik kan je dit vertellen:
met dat gehoorapparaat kan mijn vader de wereld aan,

Mijn vader is een boom van een man,
maar op een dag
moet hij het af laten weten:
het blad valt, het schors valt, de takken breken,
op het laatst breekt de boom dwars door midden
ongeveer bij zijn navel:
op het laatst is de boom geveld

Het gehoorapparaat gaat mee de kist in.
Wat moet je met een gehoorapparaat zonder vader.